



นักบริหารที่ทำงานเกี่ยวข้องกับการให้บริการทางด้านอาหาร แต่ละคนมีความคิดเห็นการกระทำที่แตกต่างกันออกไป แต่ต้องการให้ได้มาตรฐานที่เหมือนกัน นักบริหารบางคนยังมีความเข้าใจในการประกอบงานไม่คืบ เช่น นักบริหารบางคนที่มีความรู้ทางด้านการประกอบอาหารมักจะเข้าไปดูแลการทำงานในห้องครัว โดยไม่คำนึงถึงการบริการภายนอก หรือบางคนใช้เวลาส่วนใหญ่ในห้องทำงาน โดยไม่สนใจเรื่องเบี้ยต่างๆ รวมถึงการให้บริการต่อผู้บริโภคหรือเสียเวลา กับการพูดคุยที่ต้องกับคนขายของมากเกินไปเป็นทัน นักบริหารที่คิดท้องเข้าใจว่า บ้ำจ่ายหงส์หมดที่เกี่ยวข้องกับสายงาน มีความสำคัญเท่าเทียมกัน และห้องน้ำมาเกี่ยวโยงและสัมพันธ์กัน เพื่อให้งานที่ได้รับตรงตามเป้าหมายที่ตั้งเอาไว้ คือผลกำไร และชื่อเสียงของอุตสาหกรรม

พินสูนของการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับการบริการทางด้านอาหารแต่ละชนิด คล้ายคลึงกัน บุคคลที่เกี่ยวข้องห้องเชิงความรู้ที่ได้รับจากการศึกษา ประกอบกับประสบการณ์จากการสังเกตและจากงานที่ทำ ในการทำงานเพื่อให้ถูกต้องมากที่สุด

ในหน้าที่สำคัญของการซื้ออาหาร เพื่อใช้ในสถานบริการ ซึ่งจะเน้นหางคันปั๊ะชัย ที่เกี่ยวกับการซื้อที่ดี และควรซื้อย่างไร

รายการและคุณภาพ (Specifications and Quality)

อุตสาหกรรมที่ให้บริการด้านอาหาร มักเสียเงินล้าหัวรับการซื้ออาหารแต่ละชนิด มากกว่าอุตสาหกรรมอื่น ๆ เช่น ซอฟเวิร์ตในราคาก็แพงกว่าที่แม่บ้านจ่าย หรือซื้อเนื้อน้ำหนักเท่ากัน แต่เสียเงินมากกว่าที่อุตสาหกรรมอื่นเสีย เป็นทัน เหตุผลที่นักบริหารด้านการบริการอาหาร ยอมเสียค่าใช้จ่ายทางค่าน้ำมากกว่า เนื่องจาก

1. ห้องซื้อตามรายการที่ระบุไว้ (Buy to Specification) อาหารชนิดเดียวกัน ที่ให้บริการแต่ละครั้งต้องมีปริมาณ ขนาด และรูปแบบเหมือนกัน โดยคำนึงถึงคุณภาพอาหาร และเป็นอาหารที่เตรียมหรือปรุงขึ้นใหม่ ตัวอย่างเช่น ไก่ที่มีน้ำหนัก 1.3 กิโลกรัม

เหมาะสมสำหรับการทำไก่ย่าง และปกติใช้ขนาดนี้เสมอในการบริการ แต่ต่อมาซื้อไก่ขนาด 2.0 กิโลกรัม หรือ 1.0 กิโลกรัม เพราะราคาค่อนหน้าน้ำหนักถูกกว่าไก่ที่เคยซื้อเป็นประจำ กรณีเช่นนี้ทำให้ยุ่งยากต่อการปรุงและการบริการ เนื่องจากขนาดผิดไปจากเดิม นอกจากนั้นผู้ใช้บริการแต่ละคนจะสังเกตเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางด้านคุณภาพของอาหาร โดยเฉพาะถ้าคุณภาพของอาหารด้อยกว่าเดิม เช่น แซนวิชที่เคยบริโภค มีผักสดๆ และมะเขือเทศขนาด 1/8 น้ำ 3 ช้อนນべคอน แต่ถ้านักบริการเตรียมมะเขือเทศขนาดใหญ่หรือเล็กกว่าที่เคยบริการมาประกอบเป็นแซนวิชมีผลทำให้ผู้ใช้บริการไม่พอใจ สิ่งเหล่านี้ไม่จำเป็นท้องสำน้ำพิจารณา ถ้าเป็นการเตรียมอาหารภายในบ้าน เพราะผู้บริโภคไม่ได้จ่ายเงินให้กับขนาดที่สม่ำเสมอ หรือคุณภาพดีเดิมของอาหาร

2. คุณภาพ (Quality) อาหารที่ให้บริการต้องมีคุณภาพดีกว่าอาหารที่เตรียมขึ้นในบ้าน เช่น แม่บ้านซื้อเนื้อรากาถูกในการปรุงอาหาร ปรากฏว่าเนื้อที่ปรุงแล้วเหนียวมาก ไม่น่ารับประทาน เมื่อเกิดเหตุการณ์นี้ในบ้าน ผู้ร่วมบริโภคไม่แสดงความไม่ยอมรับหรือไม่พอใจ แต่ถ้าเกิดขึ้นกับอุตสาหกรรมการบริการ อุตสาหกรรมนี้ขาดถูกค้าไป อาหารแต่ละชนิดท้องเกรียมไว้ให้พร้อม กอนที่ผู้ใช้บริการจะสั่ง ดังนั้นจึงท้องเลือกใช้ชนิดที่มีคุณภาพสูง เช่น กานแฟ ถ้าซื้อชนิดที่มีคุณภาพท่า ราคาถูก และบริการให้ลูกค้าทันทีที่สั่ง ไม่ทำให้ผู้ใช้บริการเห็นความแตกต่างของรสชาติของกานแฟ แต่ถ้าท้องเกรียมไว้เป็นเวลานานก่อนการบริการ รส และกลิ่นของกานแฟจะเสียไป ทำให้ผู้ใช้บริการไม่ได้สิ่งที่ต้องการ สำหรับการบริโภค ผลที่ได้รับคืออุตสาหกรรมนี้ขาดรายได้จากผู้ใช้บริการรายนั้น และรายอื่น ๆ ท่อไป

คุณภาพของการบริการสามารถนำไปใช้กับรายการอื่นที่ใช้ประกอบในการบริการอาหาร แต่ไม่ใช้อาหาร เช่น แก้ว ถ้วย จาน ช้อนส้อม เป็นต้น โดยทั่วไปอุตสาหกรรมการบริการเลือกใช้อุปกรณ์ในราคาย่อมเยา เพื่อยุ่งประส่งค์ของการใช้งานก้านความทนทาน ความสวยงาม ทัวอย่างคือ แก้วน้ำ ควรเลือกชนิดที่ทนความร้อน ใช้วัสดุที่คงทนเพื่อลดปริมาณการแตก ขอบแก้วไม่คมเพื่อความปลอดภัยของผู้ใช้ แต่ถ้าซื้อแก้วคุณภาพท่า ราคาถูก วัสดุที่ประกอบไม่ดี แตกง่าย และบังเอิญเศษแก้วที่แตกป่นในอาหาร ที่ให้บริการ เมื่อเกิดเหตุการณ์เช่นนี้ นักบริหารคงจะคิดถึงความเสียหายที่จะเกิดขึ้นกับอุตสาหกรรมแห่งนี้ได้ นอกจากนี้การทำความสะอาดแก้วที่ลามาก ๆ ในแต่ละครั้งแล้ววัสดุที่ทำแก้วไม่คงทน ทำให้แตกมาก เสียค่าใช้จ่ายสูงในการซื้อมาทดแทน

ผู้ซื้อแม่ค้าบังช้อของลูกค้า ซึ่งราคาก็จะขึ้นไม่ได้ลดลงจริง คือผู้ขายเอาของที่มีต้นทุนและค่าไฟฟ้าก็ถูกกว่าเดิมมากขึ้น หรือไม่ก็ค่าราคาก็จะสูงขึ้นกว่าราคาวริง แล้วคิดราคาให้เท่ากับราคาวริงที่เคยขาย นักบริหารด้านการบริการจึงควรพิจารณาการเลือกซื้อสิ่งของโดยเฉพาะของคลังคราค่า เช่น เนื้อที่มีกระดูกและไขมันติดมาก ซึ่งขายในราคาก็ เมื่อซื้อเพื่อเตรียมอาหาร น้ำหนักส่วนของเนื้อที่นำไปปรุงอาหารจะลดลง เนื่องจากต้องเอารส่วนของกระดูกและไขมันออกจากส่วนของเนื้อ ดังนั้นเนื้อที่ซื้อมาราคาก็กลับต้องใช้ปริมาณมากขึ้นเพื่อเตรียมให้ได้น้ำหนักเท่ากับที่ใช้เนื้อคุณภาพดี ทำให้เสียค่าใช้จ่ายอีก ๆ เพิ่มขึ้น

ในการซื้อของอะไรก็ตาม ให้คำนึงถึงราคากันทุนสุดท้ายเป็นหลัก ไม่ใช่ราคางานซื้อ นักบริหารที่ดีควรพิจารณาเหล่านี้จากประสบการณ์ที่เกิดขึ้นในแต่ละวันของการบริการ

ข้อจัดที่จำเป็นต้องคำนึงถึงเมื่อต้องซื้อเพื่อการบริการ คือ :-

1. ซื้อตามรายการที่ระบุ ผู้ซื้อความมีมาตรฐานสินค้าแต่ละชนิดเพื่อใช้เปรียบเทียบในขณะซื้อ
2. คำนึงถึงราคากันทุนสุดท้าย (End cost) ไม่ใช่พิจารณาจากราคาที่ซื้อ
3. ระวังการซื้อของลูกค้า ผู้ซื้อควรทั้งคำนึงให้กับคนของเสมอว่า เมื่อของมีคุณภาพดีเหมือนกัน ทำไม่จึงต้องลงราคากันสินค้าลง
4. ไม่ควรเสียเงินเรื่องของการซื้อ บางครั้งเสียเงินแล้วอาจได้ของดี แต่ก็มีหลายครั้ง เช่นกันที่สินค้าที่ซื้อมาคุณภาพดีไม่ตรงกับคุณภาพของอาหารที่ใช้

จำนวนครั้งของการซื้อ (Frequency of Ordering)

ไม่มีหลักเกณฑ์ที่แน่นอนในการกำหนดจำนวนครั้งของการซื้ออาหาร เพื่อใช้ในแต่ละอุตสาหกรรม ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับขนาดของอุตสาหกรรมและประเภทของอาหารที่ให้บริการ เช่นบางอย่างต้องซื้อบ่อย เพราะเก็บไวนานไม่ได้ อาหารบางชนิดโดยเฉพาะอาหารสำเร็จรูป เช่นอาหารแห้ง อาหารแช่เย็นแข็ง เป็นต้น สามารถซื้อปริมาณมากและเก็บไว้ได้นานโดยคุณภาพของอาหารไม่เสื่อมเสีย จึงไม่จำเป็นต้องเสียเวลาให้กับการซื้อบ่อย ๆ

ในอดีตนักบริหารด้านการบริการมักใช้เวลาในการเลือกหาของที่มีราคากลางของลูกค้า เพราะเข้าใจว่าการจะทำให้คนซื้อประทัยรายจ่ายของอุตสาหกรรม แต่ปัจจุบัน มีการศึกษาระบบการทำงานทำให้พบว่าเวลาที่มีอยู่ในแต่ละวันค่อนข้างจำกัด และควรนำไปใช้ประโยชน์ทางด้านอื่น ซึ่งเป็นการสร้างสรรค์ให้มากกว่าที่ได้

ค่าใช้จ่ายสำหรับการขนส่งยังนานวันจะสูงมากขึ้น เมื่ออุตสาหกรรมสั่งซื้อสินค้าโดยให้ทางร้านจัดส่งของไปให้ ร้านค้านั้นจะรวมค่าขนส่งในรายการอาหารที่ซื้อและค่าใช้จ่ายนี้เป็นหน้าที่ของผู้ใช้บริการที่ต้องแบกรับภาระรวมจ่ายในค่าอาหาร ถ้าในแต่ละวันต้องมีการส่งสินค้าหลายครั้ง ราคาของอาหารก็จะแพงขึ้นตามจำนวนครั้งที่ส่ง

การใช้อาหารสำเร็จรูปสำหรับการบริการ จะช่วยลดค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการขนส่งถ้าใช้อาหารประเภทนี้มากเท่าไหร่ ราคาของอาหารที่ต้องคิดจากผู้ใช้บริการก็จะลดลงมากกว่าหนึ่น ทั้งนี้ เพราะค่าขนส่ง ค่าแรงงาน และค่าใช้จ่ายอื่นๆ ลดลง อาหารสำเร็จรูปนอกจากจะเก็บรักษาโดยคุณภาพคงเดิมได้นาน ยังเป็นองเนื้อที่ในการเก็บรักษาน้อย ทำให้แต่ละครั้งซื้อได้ในปริมาณมาก

การจำกัดรายการอาหารเฉพาะที่ผู้บริการส่วนใหญ่ต้องการ ช่วยให้งานการซื้อง่าย และสะดวก มีเนื้อที่เพื่อการเก็บอาหารอีกมากขึ้น ความยุ่งยากในการเตรียมอาหารน้อยลง ทำให้การบริการดีขึ้น

จากที่กล่าวมาแล้วว่าจำนวนครั้งของการซื้ออาหารยังไม่มีความสามารถกำหนดเป็นกฎเกณฑ์อย่างแน่นอน แต่เมื่อเทียบงานอย่างคือ ถ้าการซื้อน้อยครั้ง เวลาที่ใช้สำหรับการต่อรองกับผู้ขายลดลง เมื่อผู้ขายสินค้าน้อยลง การขนส่ง การตรวจสอบสินค้า เวลาที่เสียไปเพื่อการอื่น ๆ ก็น้อยลงกว่า

ปริมาณที่ซื้อ (Quantities)

มีบัญชายประจำที่ใช้พิจารณาปริมาณอาหารที่ซื้อเพื่อเตรียมสำหรับการบริการ อาทิเช่น ขนาดของอุตสาหกรรม รายการอาหารที่เตรียมไว้ ลักษณะสถานที่ที่ต้องใช้ในการเตรียมอาหาร การบริการ การขนส่ง ชนิดของอาหารที่มีขายในบริเวณนั้น และอื่น ๆ

กฎเกณฑ์ทั่วไปที่ใช้พิจารณาประกอบเกี่ยวกับปริมาณในการซื้อ คือ :-

1. จำนวนอาหารชนิดนั้นที่เหลืออยู่ เมื่อทราบข้อมูลจริงข้อเพิ่มส่วนที่ถูกใช้ไป
2. ปริมาณที่ซื้อขึ้นกับจำนวนที่ต้องการใช้ โดยพิจารณาจากตัวเลขข้อมูลการบริการ และการจะแผนการการบริการ
3. รายการสิ่งของที่ซื้อกับเอาไว้ กรณีปริมาณเพียงพอสำหรับการใช้ในระยะสั้น ไม่ควรซื้อกับไว้ในปริมาณมาก เพราะจะทำให้เสียค่าใช้จ่ายในค่าน้ำท่วง ๆ เพิ่มขึ้นดังนี้ :-

- ก. อาหารส่วนมากจะหมดเก็บไว้นาน
- ข. เนื่องจากอาหารเก็บไว้มาก ทำให้มีองค์การหายได้ยาก
- ค. บุคคลที่เกี่ยวข้องกับการเตรียมอาหาร จะใช้อาหารอย่างไม่ประยัต เพราะเห็นว่ายังมีอีกมาก

ก. เพิ่มค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเก็บรักษา

- ก. เพิ่มบัญหาเกี่ยวกับการเก็บข้อมูลตัวเลขของสิ่งของในห้องเก็บของหรือในตู้แขวน เช่น ช่องถ้ามีข้อผิดพลาดในข้อมูลดังกล่าว มีผลทำให้การคำนวณเกี่ยวกับผลกำไรและขาดทุนผิดพลาด

- ล. ทำให้ห้องเสียเงินกันของที่ยังไม่จำเป็นต้องใช้ แทนที่จะนำเงินก้อนนี้ไปใช้ประโยชน์ทางค้านอื่น

อุตสาหกรรมแต่ละแห่งต้องคิดคำนวณรายการสินค้าที่ซื้อเก็บเอาไว้ในปริมาณที่เหมาะสมที่สุด คือไม่มากเกินความจำเป็น หรือไม่น้อยเกินไปจนบางครั้งมีไม่พอสำหรับการเตรียมอาหาร การคำนวณเพื่อให้ได้ปริมาณคงกล่าวเป็นเรื่องที่ค่อนข้างยาก แต่ถ้ามีประสบการณ์ทางค้านน้ำมันง่าย รวมทั้งได้ตัวเลขและข้อมูลที่ถูกต้องมาประกอบด้วยแล้ว บัญหาจะหมดไป

การเก็บรักษาและการจัดการ (Storage and Handling)

บัญญัติเกี่ยวกับการเก็บรักษาและการจัดการของวัสดุคงที่ใช้ในการเตรียมอาหาร ที่คิดจะซื้อต้องมีความสำคัญและจำเป็นอย่างมากในอุตสาหกรรมที่ให้บริการทางค้านอาหาร นอกจากนี้เบย์อาหารและขยายเป็นเรื่องที่ต้องห่วงไว้ก็ตาม ไม่ให้มีหลังเหลือค้างเอาไว้ในสถานบริการ เพราะเป็นแหล่งแพร่เชื้อโรคต่างๆ รวมทั้งกลืนเมื่นด้วย

การศึกษาเกี่ยวกับบัญญัติการเก็บรักษาและการจัดการ เพื่อให้ใกล้ที่สุดสำหรับการทำงานและค่าใช้จ่ายพ่อจะกล่าวได้คือ :—

1. บริเวณที่เก็บอาหารมีขนาดกว้างและอยู่ในสภาพดี เพื่อลดงานทางค้านการจัดการและการขนส่ง
2. ได้มีการศึกษาเกี่ยวกับการควบคุมอุณหภูมิของอาหารที่เก็บรักษาให้มีคุณภาพดี และเก็บไว้ได้นาน เช่น ใช้อุณหภูมิที่ในการเก็บรักษาอาหารแข็งเย็นแข็ง หรือห้องเย็นที่มีความชื้นต่ำ สำหรับเก็บอาหารแห้ง

3. ชั้นสำหรับวางแผนได้ถูกสร้างขึ้นในรูปแบบที่ง่ายต่อการทำความสะอาด และเคลื่อนที่ได้ สามารถถอดออกเป็นชิ้นส่วน เพื่อสะดวกต่อการเก็บของที่มีขนาดต่าง ๆ กัน มีล้อเลื่อนสำหรับเข็น และมีอุปกรณ์อื่นเพื่อช่วยให้งานการขนย้ายและการหา สะดวกสำหรับผู้คนบุคคลดูแล และลดงานของคนงาน

โดยปกติเมื่อซื้ออาหารกระป๋องที่บรรจุในหีบ และท้องการเก็บรักษาบนชั้นวางของ นักจะเก็บแต่ละกระป๋องไว้บนชั้น บ่าจุบันพบว่าการเก็บอาหารทั้งหีบบนชั้นวางของ ดีกว่า เพราะการหายหรือการถูกโภยจะยากกว่า การแยกหักเสียหายของของน้อยกว่า สามารถวางช้อนกันได้ โดยไม่ทำให้สภาพของภาชนะบรรจุภายใต้เสียงและสะดวกต่อการทำรายการสินค้า

การศึกษาทั้งหมดที่เพื่อความสะดวกและผลกำไรที่จะเกิดขึ้นต่ออุตสาหกรรมการให้บริการทางด้านอาหาร การจัดการห้องผู้บุริหารงาน จะช่วยลดทันทุนการผลิตลงได้มาก ในขณะเดียวกันการบริการอาหารที่มีคุณภาพดี แต่ราคาไม่แพง ทำให้ผู้ใช้บริการพอใจทั้ง ราคาและการบริการ ผลที่ได้คือกำไรและความเจริญของอุตสาหกรรมนั้น

คำダメท้ายบท

1. ทำให้เจ็บจำกัดจำนวนครั้งของการซื้อและปริมาณที่ซื้อเพื่อใช้เป็นมาตรฐานสำหรับอุตสาหกรรมบริการทุกแห่งไม่ได้ มีกฎเกณฑ์อะไรที่ใช้ในการพิจารณาประกอบ
2. ข้อเสียของการพิจารณาซื้ออาหารเป็นจำนวนมากเกินความต้องการ เพื่อเก็บไว้ใช้ในอุตสาหกรรมเพื่อบริการ